

PARLAK YARINLAR

Sayı: 56

Buz mu güçlü, çelik mi? 14/15 Nisan 1912. Karanlık bir gecede vaktin en büyük ve sağlam gemisi daha ilk seferini yaparken bir buzdağına bindirerek okyanusun dibini boylayınca dek, herkes çeliğin buzdan daha güçlü olduğunda hemfikirdi; buna şüphe eden yoktu. Tersini savunana belki de geri kafalı derlerdi. Bu felaket, denizcilik tarihinin en acıklı olayları arasındadır. Son yıllarda filmcilik bezirgânları o unutulmaz batışın aşkla karışık bir filmini de çekti, bol para döktü; daha bol para kırdı. Para her nesneden güçlü!

Gemiye verilen ilginç ad, onun sağlamlığını, dayanıklılığını belirtmekteydi: Titanik. Satürn gezegeninin en büyük uydusu, insanlıktan üstün! Günün en başarılı mühendisleri, en usta gemi işçileri en sağlam kalite çeliği kullanarak bu muazzam gemiyi derin gururla suya indirdi; parlak törenler düzenlendi, şampanya şişeleri kırıldı. İngiltere'den Amerika'ya, iki kara parçasının en seçkin yolcularını taşıyan gemi tam güvenle yola koyuldu. Herkes doyusuya eğleniyor, yiyor, içiyor, tarihsel olayı kutluyor, karaya varınca çekici planlar tasarlıyordu. Gemi New York'un 1600 mil kuzeydoğusunda hızla ilerlerken, bir anda en güçlü gök gürelemesinden daha korkunç bir gümbürtü herkesin ödünü patlattı, müzik ve bando seslerini bastırdı. Zevk-eğlence hemencecik paniğe dönüştü.

O parlak yapıtın çelik gövdesi var güçle buzdağına bindirince, yüz metreden aşkın bir yarık açıldı. Ön taraf hemen sulara gömüldü. Tüm çabalara karşın iki buçuk saatte insanlığın övüncü karanlık sulara kayboldu. Yaklaşık 2200 yolcudan sadece 705 can kurtulabildi. Buz çelikten üstün çıktı; nice kişi utançla, hüznle başını yere eğdi.

Korku işaretleriyle çevrili yaşam yolculuğuna yakın tarihin sayfalarından aktarılan bu unutulmaz felaket dizi dizi gerçeği anımsatmakta. Kuşkusuz, bunlardan ders edinmekle ilgilenen kadına erkeğe, gence yaşlıya.. Sen de her insan gibi yolculuktasın. Hiç kuşku yok; esenlik-güvenlik limanına ulaşmakla ilgilenirsin. Buysa, nasıl bir gemide yolculuk yaptığına bağlıdır. Titanik'i yönetenlerin düşünemediği buzdağları gittiğin yolu döşemekte. Onlar gafil avlandı. Aynı oyuna düşebilirsin. Olabilir ki, sağlam saydığın araç canını sonsuzluğun parlak kıyısına iletebilecek güçte ve dayanıklılıkta değil! Yolculuğunu nasıl sürdürüyorsun, onu nelere dayıyorsun? Kader, kısmet, alın yazısı, tecelli, inşallah-bismillah ve bu türden başka tekerlemeler ilerinin kapkaranlık bulutlarla örtülü olduğuna tanıklık eder. Somut güven sağlayamayan sonsuz kesin kuşku göstergesidir. İlgi gerektiren sorun!

Geminin sağlamlığını, yolun güvenliğini, karanlığı bastırabilecek ışığın sürekliliğini iyice düşünüp kafa yorman herkes gibi senin de boyun borcundur. Dayandığın gereç nedir, nasıl kurulmuştur? Bunun en iyi kaliteli çelikten yapıldığını düşünebilirsin. Titanik'i en itinalı ustalıklarla kurup kesin kanısla onu okyanusa salanlar, bu işin püf noktasını düşünemedi. İnsan yapısı çelikten daha güçlü buzdağları bulunduğunu kestiremedi. Buzdağı çeliği paramparça edince, bu yanlıştan geri dönülemedi. O denli insanın yanı sıra kocaman geminin de sulara gömüldüğünü görenler gözüne inanamadı. Kutsal Kitap'ta şu uyarı duyuruluyor: *"Öyle yol var ki, insana doğru gibi görünür, ama sonu ölümdür"* (Sülemanın Özdeyişleri 14:12; 16:25). Nicelerin sınırlanmadığı dayanaklar sonunda tuzla buz olur.

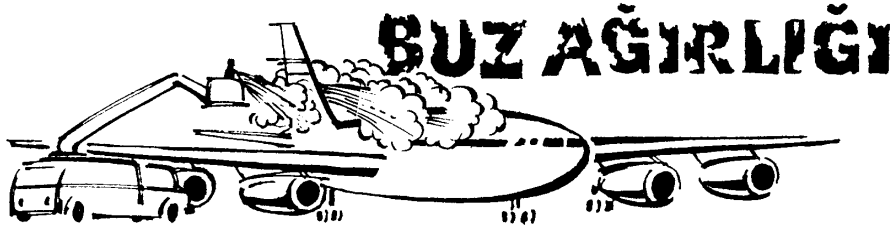
Tüm varlığının temel sorunu, o değerli canını güvenli sonuca iletebilecek gerece belirgin ihtiyaçtır. Geriye kalan herşey geçici zamana, sınırlı mekâna kısıtlıdır. Yaşam çok önemli bir yolculuktur. Kuşkusuz, bu yolculuğa en sağlam ve denenmiş araç gerektir. Ademoğlu çıktığı yolculuk üzerinde düşünür, taşınır, araştırır. Birçoğu hedefe ulaşır. Ama Titanik yolcuları gibi ulaşamayanlar da çoktur. Zevkten dört köşe olan yolcular bir anda çürük tahtaya bastığını anlayıverdi. Geminin karşısında tehlike dikiliydi. Bu gelişimde kusurlu ademoğlunun yanılığısı belli oldu. Ademoğlu bir yanılığlar dünyası değil mi? Niceler evdeki pazarın çarşıya uymadığını anlar. İş işten geçince.

Yaşam yolculuğu buzdağlarıyla çevrili. Varlığın her köşesinde sırtan *günah* hem yolculuğa çelme takıyor, hem de sonsuz

güvenliğini yok ediyor. Ademoğulları kendine özgü araçlar bulmuş, bunlarla oyalanmakta, kurtulma olanakları aramakta: Din, töre, görenek, libas-serpuş, saç-sakal, tespih, bayram-seyran ve daha neler! Gelgelelim, bunlar günah buzdağını yok edemiyor, yolculuğa güven veremiyor. Dincilik-biçimcilik yaşam okyanusunu aşabilseydi yeryüzü azizlerle dolardı. Ne var ki, bunlar herkese azizlik ediyor. Bu acıklı öykü sürüp gitmekte, insanın yaşamını ve akıbetini çizmekte. Ne gam!

İsa Mesih'in sayısız mucizesi Incil'in sayfalarını donatır. Birine değinmek fırtınalarla yüklü yaşam yolculuğunda asıl gereksinimin niteliğini daha iyi anlatabilir: *"Onları saldıktan sonra dua etmek için dağa gitti. Gece bastırıldığında tekne denizin ortasındaydı. Kendisiyse yapayalnız karadaydı. İsa öğrencilerin kürek çekmekte zorlandıklarını görmüştü. Çünkü rüzgâr onlara karşı esiyordu. Sabah üçle altı arası, İsa denizin üzerinde yürüyerek onlara yaklaştı. Yanlarından geçmek istedi. O'nun denizde yürüdüğüne tanık olunca, bunun bir görüntü olduğunu sanarak avaz avaz bağırdılar. Çünkü hepsi de O'nu görmüş ve korkmuştu. O zaman İsa onlarla konuştu. 'Yüreklerin' dedi. 'Korkmayın, benim.' Tekneye, onların yanına çıktı. Rüzgâr dindi. Öğrenciler şaşkınlıktan donakaldı."* (Markos 6:46-51).

Önceki dünyanın tayfun gibi azıtan günahını o ürkütücü tufanla yargılayan evrensel Yargıç, hakka adalete dayanan ilkelere sarılan Nuh'la ailesini kurtardı. Kendi önerisiyle kurulan gemide.. Bu Tanrı kadına erkeğe güçlü bir kurtarıcı, bir kaptan gönderdi. İsa Mesih insan bedeni kuşandı, günah borcumuzu yüklenerek haça çıktı. Öldü , gömüldü, ölümden dirildi, yücelere yükseldi ve yeniden gelişinin güvenliği insanlığın parlak bekleyişi oldu. O, *"Yol da, gerçek de, yaşam da Ben'im"* dedi. *"Ben aracı olmadıkça hiç kimse Baba'ya gelemez"* (Yuhanna 14:6). Her sözünü eylemleriyle kanıtladı ve gerçekleştirdi O.

Buzun ağırlığı nasıl giderilir? Tartışma istemeyen eritme işlemiyle. Uçakların buzla örtülmesini önlemek için çok önemli bir bakım gereksinimi uygulanır: Buzu eritip çözen bir sıvı (*etilen glikoz*) serpilir uçağa. Bu önlem alınmazsa buz baştanbaşa uçağı sarar, her yanında gittikçe kalınlaşan sert bir tabaka oluşur. Bu gereksiz ağırlık tehlikeye çağırır. Koşuya koyulan sporcu hiç ağırlık vermeyen incecik iplikten dokunmuş bir fanila giyer. En önemsiz sanılan ağırlık bile koşucunun üstünde yüke dönüşür. Tenis türünden sporlara katılanların vücut ağırlığını sürekli olarak denetlemesi zorunludur. Ters durumda çeviklik ve tetiklik yitirilir. Her alanda fazla ağırlıktan kaçınılır. Beden ağırlığını kilo vermeye dönüştürebilenin yararı elbette çoktur. Fazla kiloların zararı her yerde belirtiliyor. Bunlar çeşitli hastalıklara neden olabilir; örneğin kalp, şeker hastalığı vb.

Fiziksel ilişkilerde gözlenen bu ilkenin ruhsal ilişkilere uygulanması şöyle betimlenir: *"Her tür ağırlığı ve kolaylıkla kuşatabilen günahı üstümüzden atalım. Önümüzdeki koşuyu katlanışla koşalım. Gözlerimiz imanımızın Önder'i ve yetkin kılıcı İsa'ya bakar olsun"* (İbraniler 12:1,2). Varlıkta Tanrı düzenine ters giden, ona karşıt düşen günah ağırlığı en baskıcı, bıktırıcı yüküdür. Yaşamında böylesi bir yük bulunduğunu hiç düşündüğün oldu mu? Kafanda yüreğinde taşıdığın büyük küçük her günah eninde sonunda canını sonsuz mahva sürükleyen korkutucu yüküdür. Bundan sıyrılmamanın gereği Tanrı'nın senden kesin isteğidir, çünkü günah Tanrı'ya iğrençliktir. O seni günahahtan artılmış görmeyi özler.

Can tatlıdır. Kişi onu tehlikeye atmak istemez. Ama gelgelelim varlığı sarsan, onu uçuruma iten yıkıcı etken her an karşında duruyor, sinsisi sınıyor, ruhunu içten kemiriyor. Özvarlığı kutsallık olan Tanrı'yı en önde üzen bozukluk, günahlılığın ve günahındır. Günahın kaynağı kökeni şeytan, yani iblistir. Canın düşmanı. Yaratan'ın her işine ve eylemine karşı savaştan iblis O'nun özgür yarattığı insanı yıkıma sürüklemeyi amacı edindi, kurnazlıkla ona günahı soktu, Yaratanı'ndan kopardı.

Günah, kaldırılamayacak kalınlıkta buz tabakası gibi tüm varlığını sarmış. Aklın, düşüncenin, görüşün, eylemlerin günahla kaplı. Canın günahla dolu. Ağzın günah sözleriyle yüklü: Yalan, düzen, yemin billah, iftira, lânet, sövgü, aldatı, her çeşit dolap ve daha neler! İşin, davranışın günahla yüklü. Başarabildiğin övünçlü ve geçerli işlere karşı bir sürü kötülük ve yolsuzluk çirkin yüzünü göstermeye her an hazır. Acıklı gerçek varlığındaki günah ağırlığının güngünden yoğunlaşmasıdır. Öte yandan, Yaratanı'yla sağlıklı ilişki kurulmasını özleyen ruh içerde inim inim inlemekte.

Giderek kalınlaşan günah tabakasını nasıl eritebileceksin? Günah kavramı geneldir. “*Günahımız yoktur dersek kendi kendimizi kandırırız ve gerçek bizde barınmaz*” (I.Yuhanna 1:8). Dinler töreler günah tutsaklığının istenmeyen bir kötülük olduğunu tanır, kendine göre bir kefaret yolu öğretmeye çalışır. Ama şimdiki dek hiçbir din kendi bağına günaha karşı kesin yengi sağlayamadı, işlenen günahların silindiğini, insanın özgürlüğe kavuştuğunu, sonsuz yaşam güvenliğinin kesinleştiğini bildiremedi. Çünkü Tanrı karşısında olanaksızdır bu. Günahın arıtılmasını, yeni yaşamın gerçekleşmesini Tanrı sağladı.

Öylesi ağırlığı taşıyarak uçmaya başlayan uçaklara kötü sonuçlar getiren buz tabakası gibi günah da aklı, dili, eylemleri çelmiş, hem de her gün her an kalınlaşmakta, yüreği baştanbaşa nasırlaştırmakta. Çoğu kez kişi bundan bilgisiz; çünkü varlığın derininde günah pinekleşmiş. Hayır sevap, din-töre, elbise şapka, sakal bıyık, hac oruç günahın bulucusu ve etkileycisi şeytana vız geliyor; “Oyaların siz bunlarla” diyor. “Ben işimi nasıl sürdüreceğimi iyi bilirim.” İblis böyle tiye alıyor savunmasız insanı. Bazıları bedenine ıstırap çektiriyor, bir çözüm getirebilir düşüncesiyle şeytanı taşıyor. Kısır döngü sürüyor. Bazı gafil gençler Satanist oluyor. Günah, korkunç bir kasırğa gibi her yanı kasıp kavuruyor. Nedir toplumun, bireyin çektiği çileler zinciri? Tümünün gerisinde günahın amansız egemenliği har vurup harman savurmakta.

Kimi emekçi kardeşin uğraşı hamallıktır. Ağır yük altında ezilenin durumu elbette üzücüdür. Kimi yaşam boyu borç ağırlığı taşır, borçtan sıyrılamaz. Kimi ömür süresince her tür başarısızlığın ağırlığı altındadır. Elini neye sürse sonuç bulamaz. Acırız bu kişilere. Kar-deşi Habil’in etkin inancına karşı ayrıntı kabaran Kain Habil’in canına kıydı; ilk katil oldu. Bu adam geriye kalan günleri boyunca kan akıtıcılık suçunu taşıdı. Daha bir sürü ağırlık var. Ama en korkunç ağırlık günah nedeniyle milyonları ezmektedir. Ve işin üzücü yönü, adem-oğlu bu ağırlığın farkında değil! Özgür kılınmayı aramaz. Oysa Tanrı’nın kişiye önemle vurguladığı gerçek, günah ağırlığının cana sonsuzlar boyu işkence çeiktireceğidir.

Karbon monoksitin öldürücü gaz olduğu gibi, günah da ruha ölüm sıkı kahrredici şırınga-dır. Ademoğlunu her tür armağanla donatan Yaratan’ın sağladığı yaşam en üstün değerdir. Kurtarıcı Mesih insan yaşamının tüm dünyadan daha üstün önem taşıdığını vurgular. Öz niteliği kutsallık olan yüce Tanrı’yı en çok üzen sorun kişinin öz yapısını kemiren günah bozukluğudur. Gücüne, yeterliliğine yaraşan eylemlerle günaha karşı akılları şaşırta kurtulmalığı sundu O. Yücelerden öncesiz Sözü, biricik Oğlu İsa Mesih’i insan bedeninde dünyamıza gönderdi. Günahsız Mesih senin günahın için de öldü. O kalın buz tabakasını kaldırmak, varlığını kutsallıkla donatmak Mesih’in temel isteğidir. Tanrı’yla kesin barışa sadece böyle kavuşabilirsin. Ölümler arasından dirilen Rab İsa Mesih’in günahı arıtma gücü kesin ve tümdür. Elbette O’nu imanla değerlendirene: “*Çünkü atalardan kalma boş yaşayı-şınızdandan, yozlaşan gümüşle ya da altınla kurtulmadığınızı biliyorsunuz. Tersine, suçsuz ve lekesiz kuzuyu andıran Mesih’in değerli kanıyla kurtuldunuz. O, dünyanın kuruluşundan önce bilinmişti, ama çağların sonunda sizin yararınıza açıklandı.*” (I.Petros 1:18-20).

İNCİL’i adresimizden isteyebilirsiniz:

PARLAK YARINLAR, Postfach 22 33 45, D-57039 Siegen – Almanya

(deutscher Titel: Titanic – Gewicht des Eises)